

Wyrok z dnia 1 października 1997 r.

I PKN 296/97

Przepisy art. 23¹ § 1 i § 2 KP nie dotyczą pracowników, z którymi umowy o pracę zostały rozwiązane przed dniem przejścia zakładu pracy na innego pracodawcę.

Przewodniczący SSN: Kazimierz Jaśkowski, Sędziowie SN: Józef Iwulski (sprawozdawca), Walerian Sanetra.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu w dniu 1 października 1997 r. sprawy z powództwa Ewarysta S. przeciwko Agencji Własności Rolnej Skarbu Państwa Oddział Terenowy w P. o zapłatę, na skutek kasacji strony pozwanej od wyroku Sądu Wojewódzkiego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Poznaniu z dnia 6 września 1996 r. [...]

o d d a l i ł kasację.

U z a s a d n i e n i e

Wyrokiem z dnia 26 kwietnia 1996 r. [...] Sąd Rejonowy-Sąd Pracy w Łodzi Wielkopolskiej, po ponownym rozpoznaniu sprawy, zasądził na rzecz powoda Ewarysta S. kwotę 5 305, 88 zł tytułem odszkodowania za niezgodne z prawem rozwiązanie stosunku pracy, odprawy pieniężnej i ekwiwalentu za nie wykorzystany urlop. Sąd Rejonowy ustalił, że powód był zatrudniony w Zakładzie Rolnym w Z., należącym do Kombinatu Wdrożeniowo-Nasiennego w J. Przedsiębiorstwo to uległo likwidacji i zostało wykreślone z rejestru przedsiębiorstw państwowych, a jego majątek przejęła pozwana Agencja Własności Rolnej Skarbu Państwa-Oddział Terenowy w P. Zakład Rolny w Z. został przez Agencję przekazany Spółce z o.o. "T.L." w J. na podstawie umowy dzierżawy. Z dniem 30 listopada 1993 r. umowa dzierżawy została rozwiązana. Spółka nie rozwiązała umów o pracę z pracownikami Zakładu Rolnego w Z. i po dniu 30 listopada 1993 r. wszyscy pracownicy zostali dopuszczeni do pracy na dotychczasowych stanowiskach przez Agencję. Stan taki trwał od 1 grudnia 1993 r. do 1 stycznia 1994 r., kiedy to gospodarstwo zostało przejęte przez nowego dzier-

żawcę Henryka A. W grudniu 1993 r. Agencja zaproponowała powodowi zatrudnienie na podstawie umowy na czas określony do 31 grudnia 1993 r. Powód jednak nie podpisał takiej umowy. Po 1 stycznia 1994 r. pozwana Agencja przestała traktować powoda jako jej pracownika, a w połowie marca 1994 r. wydała mu świadectwo pracy, z którego wynikało, że stosunek pracy został rozwiązany-wygaś z upływem terminu, na który została zawarta umowa o pracę, co pokrywa się z terminem likwidacji zakładu pracy - 31 grudnia 1993 r. Wobec powyższego Sąd Rejonowy uznał roszczenia powoda za zasadne, gdyż stosunek pracy z nim rozwiązał się w dniu 31 grudnia 1993 r., a zakład pracy został przejęty przez nowego dzierżawcę w dniu 1 stycznia 1994 r.

Sąd Wojewódzki-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Poznaniu wyrokiem z dnia 6 września 1996 r. [...] oddalił rewizję strony pozwanej. Zdaniem Sądu Wojewódzkiego wolą strony pozwanej było, aby stosunek pracy z powodem rozwiązał się w dniu 31 grudnia 1993 r. Zatem w chwili przejęcia zakładu pracy przez nowego dzierżawcę w dniu 1 stycznia 1994 r. powód nie pozostawał już w stosunku pracy, nie został więc przejęty przez nowego pracodawcę.

Strona pozwana w kasacji od tego wyroku zarzuciła naruszenie prawa materialnego przez błędną wykładnię art. 23¹ § 2 KP i przyjęcie, że stosunek pracy z powodem został rozwiązany w dniu 31 grudnia 1993 r. Zdaniem strony pozwanej stosunek pracy z powodem był kontynuowany po dniu 1 stycznia 1994 r. przez nowego pracodawcę, tj. Henryka A. jako dzierżawcę zakładu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd pierwszej instancji ustalił, a Sąd drugiej instancji to ustalenie zaakceptował, że stosunek pracy między powodem a stroną pozwana został rozwiązany w dniu 31 grudnia 1993 r. (zostało złożone oświadczenie woli o rozwiązaniu umowy o pracę lub stwierdzone przez pracodawcę wygaśnięcie stosunku pracy). Jest to element ustalenia stanu faktycznego sprawy, którym Sąd Najwyższy jest związany wobec braku kasacyjnego zarzutu naruszenia prawa procesowego.

Wobec tego podniesiony w kasacji zarzut naruszenia prawa materialnego, tj. art. 23¹ § 2 KP nie może odnieść skutku. Prawidłowo Sądy obu instancji oceniły, że zgodnie z art. 23¹ § 1 KP, w przypadku przejścia zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę, staje się on z mocy prawa stroną w dotychczasowych stosunkach pracy, ale tylko względem osób, które pozostawały w stosunkach pracy w mo-

mencie przejęcia zakładu pracy. Inaczej mówiąc, przepis ten nie dotyczy pracowników, z którymi stosunki pracy zostały rozwiązane przed dniem przejęcia. Jeżeli więc stosunek pracy został z powodem rozwiązany przez stronę pozwaną lub stwierdziła ona jego wygaśnięcie przed datą przejęcia zakładu pracy przez nowego pracodawcę, to ten nowy pracodawca nie stał się stroną stosunku pracy. Tym samym nie mógł przejąć odpowiedzialności za zobowiązania wynikające ze stosunku pracy powstałe przed dniem przejścia zakładu pracy na niego (art. 23¹ § 2 KP).

Wobec braku usprawiedliwionych podstaw kasacja podlegała więc oddaleniu zgodnie z art. 393¹² KPC.

=====